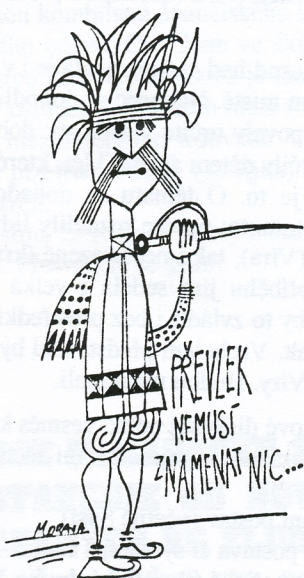


FEMADACEK

ROČNÍK 3

DNE 21.9.96

ČÍSLO 5



V ROLI.... V CIVILU....



Dětské kluby

Nečekaně se tento týden nedostává dětí ve věku 10 - 12 let, které minulý víkend tvořily skupinu D2. Zato skupina D3 se nečekaně (po minulém víkendu však zcela plánovitě) rozdělila na staré a zkušené D4 a staré a začínající D3 (hovoříme o věku 12 - 16 let). Stálá zůstává skupina D1, tj. děti 5ti - 10leté. A zde jsou jejich názory:

Tři rubíny

D1: představení se jim spíše líbilo, měli trochu problém s dějem, který jim až tak zcela nebyl jasný. Kdyby si měli vybrat postavu, chtěli by být: drak, strážce nebo Víra a popřípadě strážci, protože byli srandovní. Představení by přejmenovali na: Zlý osud, Láska, Spravedlnost, Démoni, Krásná Víra či Čarodějka.

Nejvíce je zaujal Hrad, drak (houseska, stonožka), Zlý osud.

Líbila se jim Víra (odvážná, hezká, bojovná), Drak (byl hodnej, plnil sliby, chtěl sice zahubit Víru, ale byl spravedlivý). Líbila se jim i hudba a blýskavé kostýmy.

Názory: pro Víru to nebyl špatný osud, hlavně, že byli spolu. Ostatní opustili Víru pro tři rubíny, s nimiž chtěli utéct před zlým osudem. Důležitější bylo, že byli spolu, i když neměli jídlo ani peníze.

Nelíbila se Sasí, která chtěla zabít Víru (nechápeali proč) a byla sobecká a zlá.

D3: Dohadovali se o tom, zda je Zlý osud had či drak a zda je i v životě tak jako v této pohádce jen na jednom místě. Nakonec se dohodli, že každý má svůj osud. Postavy jim zastupovaly určité vlastnosti: dobro - Víra, lakota - Čingar ... Představení určily dětem asi od 7 let, které by je sice asi nepochopily, ale bavilo by je to. O tématu se dohadovali déle, nakonec se většina přiklonila k tomuto: peníze rozdělily lidi. Herecké výkony jim byly jak sympatické (Víra), tak i nepřírozené (královna). K viditelně naučeným textům a příběhu jim seděla i velká gesta, ale současně se domnívají, že herci by to zvládli i bez prostředků, jako byl kouř, třpytky a děsivě dlouhý drak. Vrcholem představení byl buď převlek Víry za Sasí nebo odhalení Víry. Hudbu nevmínali.

D4: V této skupině se rozpoutalo hotové diskusní peklo vesměs kriticky záporného ražení. Nakonec se dohrabali k pojmenování těchto základních problémů:

- nedostatečné motivace jednání postav (včetně Sasí),
- nerozlišení toho, zda drak je postava či symbol,
- jaký žánr to vlastně byl - symbolické filosofické drama či pohádka pro děti? - forma byla pro malé děti, obsah pro dospělé,
- chybění napětí, jednání, pocitu strachu o postavy, dění ...
- nesmyslnost především úvodní písni,
- nedostatečnost scénografická - chybělo většinou větší naznačení prostředí, kostýmy se zdály přeblyskavé, osud s domečky konkrétní,
- děj zašmodrchaný a od osvobození princezny nastavovaný,
- ocenili hada jako symbol a strážníky jako komický prvek,

- herectví - jen se mluví a nejedná, špatná intonace, komičnost.

Sedm trpaslíků a Sněhurka

D1: pojmenovávali rozdíly mezi klasickou pohádkou a představením (pasti, kniha, domeček, více legrace, začátek), hledali jiné názvy: O zlé královně a zrcadlu, Nejveselejší pohádka na světě, Pasti na královnu, Knížka, Zaječí uši, Vztyč se a pokračuj v chůzi. Moc se jim líbila scéna a hudba, nelíbilo se jim opakování zrcadla, vtipy pochopily všechny. Klasická pohádka se jim přesto zdá lepší, ale na tuhle by klidně šli ještě jednou.

D3: Taktéž by byli ochotni vidět představení ještě jednou, zdálo se jim vtipné, byť poněkud táhlé. Některým chyběly čepice trpaslíků. Většinou by na představení poslali své mladší sourozence.

D4: Po předchozí bouři mozků ani tito nejevili příliš dlouho ochotu bavit se o představení, které se jim všem bez rozdílu velmi líbilo. Ocenili dobrý dramaturgický nápad převrácení pohádky, jednání trpaslíků dle knihy, skvěle vybudované vztahy postav, práci loutkářů i podobu loutek a scény (jen domeček se zdál být příliš moderní a loutky Sněhurky a Královny vyvolaly trochu rozpaky - mají být tak jiné a studené?). Nakonec se přes přemýšlení o vnímání této pohádky malinkými dětmi dostali až k debatě o agresivitě, násilí, neuctivosti, necitlivosti a sprostotě v dnešním světě ...

- rychet -





Seminář A

Inscenace **rakovnických, Tři rubíny**, vyprovokovala debatu kolem textu, zacházení s ním, a odtud vedla pak debata k principům tvaru vlastního představení. Předloha mladé autorky je poplatná zřejmě tomu, co tuto generaci trápí z hlediska morálního. Silný důraz je kladen na sociální citění - dobro v člověku a odpuštění. Toto je však v textu v podobě informace, případně se "o tom" referuje. Chybí jednání dramatických postav. Dobrý text dobrého autora nese s sebou již určitý svůj rytmus. Žel v případě **Tři rubíny** tomu tak nebylo.

Předlohu lze považovat za jistou "moralitku", vycházející z generačního citění, avšak je to základ pro další práci, aby to bylo pohádkovější.

V interpretaci herců bylo zřejmé, že se dával větší důraz na text, případně na verše, než na jednání postav. Svě v tomto směru sehrál i věk a zkušenost souboru. Je sympatické, že mladí lidé na jevišti dělali to, na co mají, nesnažili se o tzv. kudrlinkování jednotlivých postav. Snažili se o to, aby to, co sdělují, byla jejich pravda. Pozitivním je právě ona přímost sdělení i jistá naivita projevu. U starších osob by tomu asi tak nebylo. V tom také spočívalo i hledání inscenačního klíče. A také smysl práce souboru, který byl zaměřen více dovnitř, na práci s textem a jeho divadelní přetlumočení.

V debatě se přítomní také vraceli ke zpodobnění osudu drakem. Někomu se líbilo, někomu ne. Zazněl i hlas, který předlohu četl - kdyby to měl být člověk (dle autorky), tak by to šlo celý "do háje".

Přítomná psychologka poukázala na úskalí textu spočívající v nedostatečném vysvětlení jednání některých postav. Jako příklad byly uváděny princezny Víra a Manimála.

Na závěr bylo řečeno, že přes všechny výhrady, o nichž bylo hovořeno, jde o předlohu, která v oblasti dramatických textů pro dětského diváka patří u nás ke špičce právě svou jistou kultivovaností, vkusem a myšlenkovou snahou. Když to řekne paní Alena Urbanová, tak je to jistě svatosvatá pravda.

Čmukaři přivezli letos **Sedm trpaslíků a Sněhurku**. Jejich poetika je charakterizována jako maňáskové divadlo se vši dravostí a razancí. Vždycky v inscenacích byl zřejmý komentář tvůrců k tomu, co předváděli. To bylo pro ně typické a na to se vždy divák těšil. Absence tohoto nadhledu vede k otázkám: o čem to je?, co chtějí?, je to přča?, k čemu je to cílené?, je-li usilování dovedeno do konce, tak k jakému?.

Divák se víc baví jednotlivostmi, než výsledným tvarem inscenace. Příběh je všeobecně znám, ale kdyby tomu tak nebylo, bavili bychom se stejně?

Že něco není v pořádku, o tom svědčí fakt, že se představení "dodě-lává" v diskusi na semináři. Při tom není třeba hledat racionální výklad za každou cenu. Problém asi tkví v tom, že chybí tvar, na němž bychom poznali, že jistě chtěli něco říci. Protože ten tady chybí, tak se představení rozpadá na půvabné jednotlivosti.

Obecně v kumštu platí, že výsledkem je tvar, který vznikne z látky, kterou zpracováváme. Ten pak je schopen objektivně sdělit, co si tvůrce subjektivně myslí. V tomto smyslu bylo lektorkou poukázáno obrazně na práci sochaře. I v divadle jde o zápas s materiálem. A boj musí být dobo-jován, aby vznikl TVAR.

Čmukaři, čmukaři, (ted') se vám nedaří(lo).

-pal

Seminář B

"Jen šílenci a blázni píšou pro děti," pravil Milan Schejbal a složil tak poklonu Blance Jiruškové, autorce pohádky *Tři rubíny*. Právě otázce předlohy včera shlédnuté inscenace rakovnických, bylo na semináři věno-váno hodně prostoru. Na jedné straně si všichni mnuli ruce, že se konečně objevil nový text pro děti, na druhé straně bylo upozorněno na některé jeho nedostatky : na problematičnost expozice, na nedostatečnou motivaci urči-tých postav, na porušení původně inzerovaného klíče - zkrátka volalo se po vstupu zkušeného dramaturga. Tvůrci si zvolili za cíl vyprávět příběh a po-skytnout tak divákovi silný emocionální zážitek ("cit je to, za co se stydíme a co chceme," padlo v jednom momentu) - ale čistota příběhu byla bohužel několikrát porušena (díky již zmíněné expozici, postavě princezny-mrchy atd.). Objevily se i námitky proti prostředkům - přepíacané kostýmy, Zlý o-sud coby vetřelcoidní stonožka (jeho vstup mezi diváky byl vnímán značně rozporuplně), filmový stříh působící divně v jinak iluzivně vedené insce-naci... Představení bylo často srovnáváno s Pannou a netvorem - a semina-risté v závěru zapěli chválu na klasické interpretační divadlo. (Neodpustím si poznámku určenou pro lidi, kteří se divadlem hodlají zabývat a tohle ná-hodou ještě nevědí - Alešem Bergmanem citovaná Zichova Estetika drama-tického umění je opravdu základ.)

Na Čmukaře se vlastně nedostalo a bylo rozhodnuto, že podrobněji budou zkoumání odpoledne. Sedm trpaslíků a Sněhurka byli prozatím opě-vováni pro čitelnost klíče ("hrajeme si na..."), pro originální pohled na tr-paslíky, nepoplatné Disneyho filmu, a výsostnou divadelnost. Závěrem pů-vabná poznámka jednoho ze seminaristů: "Konečně jsem pochopil, o čem jsou trpaslíci. Trpaslíci prostě jezdí po lese a líčí pasti na královny." - raK -

Seminář o ruském divadle

Společnost amatérské divadlo a svět a IPOS ARTAMA Vás srdečně zvou na teoretický seminář o ruském divadle. V programu jsou zařazeny besedy, přednášky, diskuse s problematikou ruského divadla a jeho postavení v současné ruské kultuře. Kromě specificky divadelních témat, jako je současné ruské divadlo, Divadlo na Tagance, ruská meziválečná avantgarda, bude o svém vztahu k ruskému divadlu hovořit umělecký šéf Divadla na Zábradlí Petr Lébl. Doplnkovými přednáškami jsou témata, provokující texty současné ruské literatury, současné Rusko očima novináře apod. Kromě jmenovaného Petra Lébla se účastníci setkají s profesorkou Státního divadelního institutu v Moskvě Larisou Pavlovnou Solncevou, PhDr. Vlastou Smolákovou, doc. Zdražilovou, šéfredaktorem Lidových novin a dalšími.

Zajímá-li vás ruské divadlo a ruská kultura, nikde se nedozvíte více!

Datum a místo konání: Seminář začíná v pátek 11. října 1996 v 18 hodin v SOU obchodu v Lysé nad Labem. Sraz účastníků je v 17 hodin v žst. Praha hlavní nádraží (vlak do Lysé nad Labem jede každou hodinu). Seminář končí v neděli 13. října 1996 v poledne.

Podmínka účasti: Účastnický poplatek zahrnuje ubytování, stravování, jízdné do Lysé nad Labem a zpět do Prahy a činí 350,- Kč. Poplatek složí účastníci v hotovosti při srazu na Praha hl. n.

ARTAMA
Lenka Láznovská
P.O.Box 2
140 16 Praha 4

Seminář o ruském divadle
11. - 13. 10. 1996 (Praha, Lysá nad Labem)
PŘÍHLÁŠKA

Jméno:

Adresa:

RČ:/..... ČOP:

Dosavadní divadelní zkušenosti (inscenace, dílny, přehlídky...)

V dne 1996

.....
(podpis)

Každému přihlášenému účastníkovi budou předem zaslány podrobnější instrukce včetně programu. Přihlášky (viz formulář) zašlete do 30. září 1996 pí Lence Láznovské.

Slavné malé divadlo bude hostovat v Praze

Po úspěchu na Světovém festivalu amatérského divadla v Ankaře v červenci 1995, po turné po Spojených státech a západní Evropě uspořádají ARTAMA, české středisko AITA/IATA a Ruské centrum jediné představení inscenace Molierova Dona Juana ruského souboru Maneken z Čeljabinska. Uskuteční se 27. října 1996 (asi 19 hodin) v pražském divadle Akropolis (Žižkov). Informace a vstupenky je možné získat buď přímo v divadle nebo na pracovišti ARTAMA. Inscenace V. Babinceva je mimořádným zážitkem. Odehrává se na vodní ploše, je hrou barev a zvuků. Zvláštní kostýmy jsou kombinací španělského klasického kostýmu a moderního nezařaditelného oděvu. Don Juan ve skvělém hereckém provedení je nadčasovou figurou, neboť nadčasová je láska. Amatérský soubor z Čeljabinska patřil již v osmdesátých letech mezi ruskou špičku. V současné době je pořadatelem mezinárodního festivalu. V jednání je ještě uvedení vystoupení souboru v plzeňské ALFĚ (30. října). Pořadatelství by připadlo středisku ESPRIT Plzeň.

Myslím, že rozruch, který inscenace na své pouti světem vzbudila, je oprávněný. Přesvědčte se sami!

- Lenka Láznovská -

REDAKCE FEMADÁČKU SE SE VŠÍ ROZHODNOSTÍ DISTANCUJE OD NOVINÁŘSKÝCH PRAKTIK, ZOBRAZENÝCH VE ZLIVSKÉM PŘEDSTAVENÍ, A PROBLAŠUJE, ŽE VE SVÝCH ŘADÁCH NEPŘECHOVÁVÁ ANI JEDNOHO BOHOŮŠKA!!!

A to jste slyšeli, že si Hurych zlomil druhou nohu? - raK -

J. Bokkora
mříž

bude



Zpravodaj 24. ročníku FEMAD v Libici nad Cidlinou
13.-15. a 20.-22 září 1996

Vydává nákladem 100 výtisků z pověření Přípravního výboru FEMAD 96 redakční rada ve složení: odpovědný redaktor Mgr. Ludvík Horváth, redaktori: Petra Kohutová, Petra Rychecká, Ing. Dušan Zakopal, Vlastimil Ondráček, technická spolupráce Jaroslav Vondruška mladší, grafika a ilustrace: MUDr. Václav Morava

Cena : 2,- Kč